

[Christmas Møller.]
forsikring falder ind under Lovforslaget, hvorimod man, som det fremgaar af § 1, har ladet hele den sociale Forsikring være udenfor. Jeg tror, at naar man ser paa den Stilling, som Rigsdagen har indtaget til den sociale Forsikring, er dette rigtigt; thi den sociale Forsikring har en anden Karakter end den almindelige Forsikringsaftale.

Jeg skal undlade at komme med mange Bemærkninger til Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg skal kun hæfte mig — for at vise, hvad det er, vi for vort Vedkommende gerne vil have undersøgt og diskuteret i det Udvalg, jeg forventer nedsat — ved §§ 5 og 23. Jeg tror ogsaa, at den ærede foregaaende Taler var inde paa disse Paragraffer, i hvert Fald paa den ene af dem.

Naar det saaledes i § 5 hedder, at naar en Forsikringstager giver en objektivt urigtig Oplysning, en Oplysning, hvis Urighed ikke subjektivt kan tillægges den paa-gældende, men som kun rent objektivt er en urigtig Oplysning, hæfter Selskabet alligevel i det Omfang, som man maa antage, at det vilde hæfte, om den urigtige Oplysning ikke havde foreligget — ja, saa kan jeg godt se, at der kan være Betragtninger, som taler herfor; Hensynet til Trediemand kan maaske gøre sig gældende. Men jeg tror alligevel, at man efter en almindelig Opfattelse af Ret og Uret i og for sig maatte sige, at den, som giver en objektivt urigtig Oplysning, maa være den, som er nærmest til at bære Skaden, og som Følge deraf maa Selskabet kunne fri sig for Forpligtelsen.

Eller naar det i § 23 oven i Købet hedder, meget mere vidtgaaende:

„Er det vedtaget, at den sikrede, hvis han svigagtigt opgiver eller fortier en Omstændighed, der er af Betydning for Bedømmelsen, skal miste den Ret til Forsikringsydelsen, som han ellers vilde have haft, kan Retten“
alligevel bestemme

„under Hensyntagen til de Omstændigheder, under hvilke det svigagtige Forhold fandt Sted, at Forsikringsydelsen, uanset Aftalen, helt eller delvist skal erlægges.“

Dette vil altsaa sige, at naar den forsikrede ikke blot har handlet objektivt urigtigt som i § 5, hvor der ikke kunde tillægges nogen subjektiv Skyld, men har gjort den subjektive Fejl, at han svigagtigt har opgivet eller fortiet Omstændigheder, kan der alligevel ved Domstolene træffes Bestemmelse om, at Forsikringsydelsen helt eller delvist skal erlægges. Jeg tror, man maa sige, at ogsaa denne Bestemmelse kan man

godt forklare ved Hensyntagen til Trediemand; men alligevel er det en meget vidtgaaende Bestemmelse at indføre.

Og saaledes kunde der paa en Række andre Omraader gøres Bemærkninger om de enkelte Paragraffer. Jeg tror dog, at disse med større Nytte kan gøres i et Udvalg, og vi for vort Vedkommende ønsker da rent sagligt paa Linie med de Betragtninger, vore Partifæller i Landstinget har gjort gældende, at behandle denne Sag videre.

Andreasen (Forsing): Angaaende det her forelagte Forslag til Lov om Forsikringsaftaler skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder. Efter den Behandling, Lovforslaget allerede har faaet i det andet høje Ting, og efter den Kommissionsbehandling, det tidligere har gennemgaaet, vil jeg for mit Vedkommende kun holde mig til en ganske enkelt Ting. Det er den Udtalelse, den højtærede Justitsminister her fremkom med angaaende § 20, altsaa vedrørende de gensidige Forsikringsselskaber. Vort Parti vil gerne være med til at overveje hele dette Spørgsmaal nærmere i det kommende Udvalg, fordi vi formener, at det netop for disse Selskaber under Hensyn til, hvordan deres hidtidige Stilling har været, vil have en overordentlig stor Betydning, at man paa dette Omraade ikke opridser alt for skarpe Bestemmelser.

Jeg vil derfor gerne sige den højtærede Justitsminister Tak, fordi han har stillet sig velvilligt til en Ændring paa dette Omraade, og jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa, med megen Grund synes jeg, takke for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Det har intet Øjeblik været min Mening, at dette Lovforslag ikke skulde underkastes Udvalgsbehandling i dette høje Ting. Jeg tror, at jeg netop udtrykkelig sagde, at jeg ventede dette, og jeg har naturligvis heller ikke tænkt mig, at denne Udvalgsbehandling skulde indskrænke sig til at dreje sig om § 20. Jeg gjorde blot opmærksom paa, at der er et Spørgsmaal, man i Landstinget har ladet staa lidt aabent under anden og tredje Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen, som var saa elskværdig at udtale, at han fandt, at Lovforslagets Affattelse var nu i det store og hele tilfredsstillende, kan jeg naturligvis kun takke for denne Imødekommenhed; dernæst vil jeg gøre den Bemærkning angaaende Enkeltheder i det